

7½ Gange saa stærkt som i Brændevin. Jeg kan ikke se rettere, end at man vil blive nødt til, naar Olfatten er vedtagen, ogsaa at vedtage en Forhøjelse af Brændevinsstatten og en Forhøjelse af Vintolden, om der overhovedet skal være Retfærdighed i denne Stattelov. Derfor finder jeg det foreliggende Lovforslag forkasteligt i sine Principper.

Naar jeg dernæst har tilladt mig at sige, at Forslaget ogsaa er blevet forværret i Udvalget, saa støtter jeg det paa to Betragtninger. Jeg skal først antyde, at tidligere forelaa der et Grundlag til at bygge paa. Den ærede Finansminister har ledtaget Forslaget med nogle Bemærkninger om, at Olforbruget er 600,000 Tønder; vi andre have haft en afvigende Mening, vi have ment, at Olforbruget for Djebillet, naar vi tage Sigte paa den Stigning, der har været, er 7 eller 800,000 Tdr. Der foreligger altsaa forskellige Meninger om Grundlaget. Alt i alt forelaa der dog tidligere et Grundlag at bygge paa, men efter at Forslaget har modtaget den Forandring i Udvalget, som det høje Ting kender, spørger jeg: foreligger der nu noget Grundlag, er der et eneste Medlem i det høje Ting, der tør sige, hvad det er, vi gaa til at beskaffe, efter at man nu har flyttet Alkoholgrænsen ned til 2¼ pCt., og efter at vi ere gaaede over til at beskaffe alt Olf. Kan den ærede Finansminister eller noget Medlem af Rigsdagen overhovedet sige, hvad det er for et Grundlag, vi indrette denne Bestatning paa, er det ikke en Lovgivning i det blaa? Jeg kan ikke skønne andet, og derfor siger jeg, at Lovforslagets Indhold er forværret ved den Form, det har faaet i Udvalget.

Den anden Grund til denne Paaftand ligger i de Oplysninger, som ere tilflydte Udvalget, og som det høje Ting kender. Disse Oplysninger gaa alt i alt ud paa, at der med Hensyn til Beskatningen i finansiel Henseende er Fare for Statskassen. Den højtærede Finansminister har haft et aabent Øje derfor og flertallet ligeledes. Der er sagt fra en vis Side, at det gør ingen Ting, enten Staten kommer ind i Statskassen eller ikke, men jeg forstaaer overhovedet ikke denne Betragtning. Naar Forbrugerne blive paalagte Skat, saa maa det være af Interesse for dem, der deltage i Lovarbejdet, at Pengene komme ind i Statskassen og ikke gaa i deres Lomme, som ville eller kunne omgaa Loven paa den ene eller anden Vis. Jeg forstaaer ikke den Betragtning, at man ikke skal tage Hensyn til Statskassen. Tænk dem en Kommunal-

bestyrelse, der sagde: Kommunens Status er ligegyldig, om der kommer mange Penge ind i Kassen eller ikke, det er en ligegyldig Sag. Jeg forstaaer ikke rettere, end at Hovedhensynet for dem, der arbejde i Rigsdagen, maa være dette: Vi maa indrette os paa at føre en saa økonomisk Statshusholdning, som det er muligt. Jeg veed ikke rettere, end at Statskassens Lørv er ensbetydende med Borgernes, jeg veed ikke rettere, end at Statskassen har sine Indtægtskilder fra Borgernes Lomme. — Dernæst skal jeg fremhæve et andet Hensyn. Jeg veed ikke rettere, end at naar vi i det hele skulle vedtage en Lov, saa maa det være Hovedhensynet, at Lovgivningsmagten maa stole paa, at disse Love komme til at virke efter deres Bestemmelse. Det maa ikke være noget særdeles fortjenstligt at vedtage en Lov, som man paa Forhaand veed kan omgaa og vil blive omgaaet. Det er i det hele en slet Egenstabs ved en Lov, thi jo mere en Lov med Glæde vil blive opfyldt af Borgene, jo bedre. Dernæst har jeg sagt, at det vilde blive yderst besværligt, maaste umuligt, at gennemføre dette Lovforslag. Jeg tror, at Erfaringen den Dag i Dag har stadfæstet Rigtigheden af denne Paaftand. Jeg tror, at de Endringsforslag, navnlig de under Nr. 2 og 5, som det høje Ting nys har vedtaget, tydelig vidne om, at jeg har Ret i denne min Paaftand. At man skal gaa til saa udsædvanlige Forholdsregler som de, der indeholdes i de to nævnte Endringsforslag, mener jeg er Bevis for min Paaftands Rigtighed. Jeg er ogsaa af den Formening, at til Trods for de Sikkerhedsforanstaltninger, man mener at have truffet, er der endda ingen Sikkerhed. Vi have jo set ogsaa i Dag paa Tingets Bord fremlagt Udtalelser fra en af Brøggerne, som rokke stærkt ved Bevidstheden i saa Henseende. Jeg tror i det hele ikke, at en Olfat er mulig, uden at man maa gaa til at beskaffe alt Olf og indføre f. Eks. en Maltstat. Det er et af de Hovedhensyn, hvorfor jeg tilsidt er imod en Olfat. Jeg tror i det hele ikke, det er let muligt at gennemføre en Olfat, saaledes som man her til Lands vil gøre det ved at bestemme en Alkoholgrænse. Jeg tror ikke, man har Eksempel paa noget tilsvarende i andre Lande. Saavidt jeg veed, vilter Olfatten i alle andre Lande enten paa Malten eller Urten. Det er en Opgave, man ikke har kunnet løse andre Steder, at beskaffe Alkohollen over en vis Grænse, og jeg tror heller ikke, at denne Opgave vil kunne løses her til Lands.

Saa har jeg dernæst villet gøre gældende, at efter at Lovforslaget er sat i For-